

חמשיריים

מומחה לסטאטיסטיק, שמו פטר
 אדם ממוצע (כמו היתר),
 טבע כביצה
 שעומקה הממוצע
 ארבעים ושמונה סנטימטר.
 * * *
 מעשה בטיים סילוני
 שהשיג לבסוף את השיא.
 במהירות הבזק
 הוא חזר ממרחק
 זפגש את עצמו עוד ממריא.

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

דגש חזק

אינני יכולה להבין מה הוא מוצא בה.
 אינני יכולה להבין מה הוא מוצא בה.
 אינני יכולה להבין מה הוא מוצא בה.
 אינני יכולה להבין מה הוא מוצא בה.
 אינני יכולה להבין מה הוא מוצא בה.
 אינני יכולה להבין מה הוא מוצא בה.
 אינני יכולה להבין מה הוא מוצא בה.

דן מירקין, חיפה

חרוזים במחרוזת

שמע ורשם: עטאללה מוצור

בדרכו, התפרץ לפתע כלב עזיגפש
 מן הסימטה וחסף בשיניו את הבשר
 מידי בעליו. בראות ג'וחא את הנעשה,
 פרץ בצחוק גדול.
 "מה אתה צוחק?" תמחו העוברים
 ושבבים, "הרי הכלב גול את הבשר
 שלך."
 "יכול הוא לחסוף את הבשר," השיב
 ג'וחא בצחוק, "אבל ליהנות ממנו לא
 יוכל — סוד צלייתו בידי הוא!"

ספריית השאלה

ראש שבט שכן, שנלחם בשבט אויבו,
 פנה אל משפחתו של ג'וחא וביקש את
 עזרתו.
 "אין ראשינו ספרייה להשאלה," ה'
 שיב ג'וחא.

סיפורים ערביים

ג'וחא ובעל חובו

בעל חוב בא אל ג'וחא לגבות את
 המגיע לו. יצאה אשתו של ג'וחא והר'
 דיעה לנושה, כי בעלה איננו בבית.
 "אבל," התעקש הנושה, "ברגע זה
 ראיתי נכנס אל הבית!"
 התקצף ג'וחא בשמעו את השיחה,
 יצא אל האיש וצעק לו:
 "המור שכמותך! שכחת כי לבית
 ישנן שתי דלתות?"

הכנסת אורחים

הכנסת אורחים היא מקור גאוה לכל
 ערבי אמיד, אבל ג'וחא לא היה אמיד.
 למרות זאת, קבעת חבורה של סוחרים
 נוהג לעצמה להתארח בביתו של ג'וחא
 לעתים תכופות. לבסוף מאס ג'וחא
 באורחיו.

"סליחה, רבותי," אמר להם באחד
 הביקורים, "מה היא הקירבה שלכם אלי,
 בעצמ?"

"היינו חברים טובים של איבך ה'
 מנוח," ענו הסוחרים. "פעם אחת רצה
 לקנות מאתנו חמור."
 "והאם קנה?"
 "לא."

"תודה לאל," השיב ג'וחא, "כי או
 היינו הופכים לקרובי משפחה ממש."

צלי ערב לחיך

יום אחד קנה ג'וחא בשוק נתח
 בשר. בצאתו מן האיטליו, פגש בידו.
 "מה זה בידך?" שאל היד.
 "בשר," השיב ג'וחא.

"וכיצד אתה מתקין אותו לאכילה?"
 ג'וחא אמר כי יש בדעתו לבשל
 את הבשר במים. איש שיחו השיב על
 כך, כי הבשר יכול להיות טעים אף
 מונים אם צולים אותו בדרך מיוחדת,
 בתוספת תבלינים וירקות. ג'וחא הת'
 להב לרעיון, ורשם לו על גבי פתק
 את אופן התקנת הצלי הערב לחיך.
 לאחר שנפרדו השניים וג'וחא המשיך

הערות=שוליים

עפרות זהב נמצאו בכטן-האדמה בישראל...

... מה הפלא? אחרי ששנים כה רבות קברו זהב
 באדמה.

* * *

מה ההימנון המתאים לחברת "זורו", אחרי שהתברר כי נהנתה ברוחביה
 מחסדיו של מנהל המחלקה לייבוא וייצוא במשרד המסחר והתעשייה
 מיכאל צור? ...

... "צור משלו אבלנו!"

* * *

חמש אוניות מלמה סובייטיות נעות מהים הבאלטי לים התיכון...

... זה מה שנקרא תנועת השלום.

* * *

מדוע נדרש יעקב הרותי לחזור לכלא 10 ימים אחרי הולדת בנו? ...

... כנראה, כדי שלא יספיק להשפיע על הרך הנולד לבצע
 פעולות טרוריסטיות.

סקר אסתא!

דיון על חלוציות

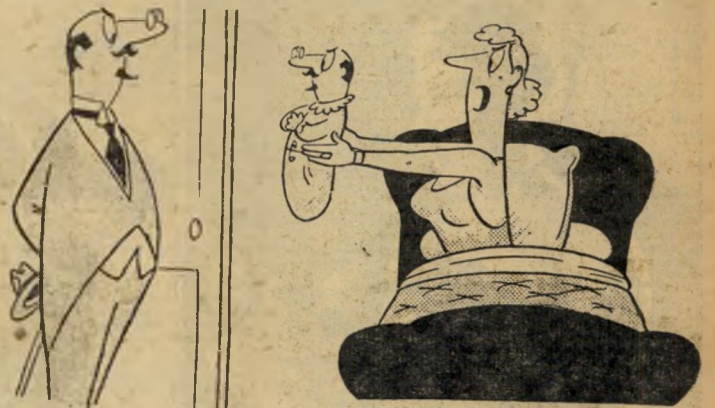
דיון נוקב וממצה על בעיות ה'
 חלוציות בימינו נפתח אמש במלון
 דן בתלאביב, לרגל העברתו הח'
 גינית לבעלות משק דן, בשותפות
 עם בעליהן מגאנה. בדיון זה נח'
 שפו שרשי יריות המתח החלוצי,
 והושמעו הצעות לתיקון המצב ה'
 ממאיר.

את הדיון פתח החבר מושקה
 ממשק נאות-מרכזי, מרכז שרשרת
 חנויות הכליבו שופרוזול ("סופר'
 מארקט") בשלוש הערים הגדולות.
 הוא קבל על תופעות הפיצול ב'
 מחנה החלוצי ודרש לרכו את
 כל השרותים החלוציים תחת גג
 אחד.

החבר בומה ממשק נטפים, המנהל
 הארצי של שרשרת הקיוסקים לסר'
 דה ולגוון, התמרמר על חוסר
 התסיסה החלוצית בנוער, ודרש
 להגביר את הלחץ.

קול ממשק-ספר השמיעה החברה
 אטי מנחל-עז, העומדת בראש החב'
 רה להפצת שפתוני הלן קרטיס.
 "על הנוער לחזור לדגל האדום ול'
 השליט את הצבע האדום בחיינו!"
 מנהל הקאזינו הגדול החדש ב'
 הרצליה, החבר מיקו ממשק אפי'
 קים, התלונן על חוסר הנכונות ב'
 דור הצעיר להסתכן ולהעזו. "דרוש
 נחשול חדש של הרפתקנות, במובן
 החיובי ביותר של המלה," קרא.

כן השתתפו בוויכוח הער החי'
 דבורקה מקיבוץ יפעת, מנהלת הסא'
 לון לנעלי אופנה אמריקאית ברחוב
 דיונגוף בתלאביב; לייבלה מסעד,
 מנהל ארגון-ההפצה של ריפוד מכר'
 גיות קאדילאק; ושלומיק מקיבוץ
 עין גדי, מנהל הסוכנות החלוץ'
 לכרטיס מטוסים ואוניות. בסיכום
 הושמעה קריאה לחברי ההתישבות
 העובדת, להוסיף ולהיות ראשונים

— "זה בנך שלך! אתה לא יכול להכחיש!"

מאגרות בית-הספר העברי

ועד בכלל

רפול היה מפורסם בכיתה בכך, שלא ידע לצחוק בשקט. התכונה הזאת
 התנקמה בו באחד השיעורים של ד"ר גדעוני, כשמישהו סיפר בלחש בדיחה
 מפולפלת, ורפול התחיל לגעוג בצחוק קולני מוזעזקירות.

התרגו ד"ר גדעוני וצעק לרפול: "צא מיד החוצה עד שתרגע, ועד בכלל!"
 אברהם צרפתי, ירושלים

חמור נוער

חבובה, המורה לערבית בבית-הספר הריאלי בחיפה, הוא אחד המפורסמים
 ביותר באימרות-הכנף שלו. יום אחד, שהתלמידים הפריעו בשיעור, צעק חבובה:
 "בכל פעם שאני פותח את הפה — איזה חמור נוער!"

אברהם שרון, מושב שזור

חסלית רטובה

אחד המורים בגימנסיה הרצליה נכנס יום אחד לכתה והחל בהרצאתו. תוך
 כדי דיבור, מהק משהו מן הלוח ואת המטלית תחב לכיסו. כעבור דקות אחדות,
 הוציא את המטלית מכיסו ובלוי להוריד את עיניו, קינח היטב את אפו. בהמשך
 השיעור, הוציא המורה את המטלית מכיסו והניחה ליד הלוח, במקומה. כשניקה

טעות לעולם צודקת

בית גדול בן 2 קומות מעוניין להכיר
 אשה יפה. (ידיעות אחרונות)

מרדכי דן, תלאביב
 כך מקימים בית בישראל.

"במשך 35 נשים זיפתי 391 בולי
 דואר." (טרקליון)

נעמי גבות, תלאביב
 בולגינאמיה.

אין בידינו להפיק מתיחות זאת.
 (הארץ)

גדעון בן-משה, ירושלים
 הגברת התפוקה והפגיון.

עוסקות בשחיתות-רכילות עם ידידים.
 (העולם הזה)

יונה כרמל, חיפה